

In vakblad De Pers van 9 maart 2011 staat een artikel waarin de meeste BVO-velden met knollentuin worden vergeleken. Opvallend is dat spelers daarbij met het beschuldigende vingertje wijzen naar de fieldmanagers. Vakblad Fieldmanager vraagt zich af of dat terecht is.

Auteur: Karlijn Raats

Vechten tegen de bierkaai

Ondankbare taak van fieldmanagers in betaald voetbal

“Het lijkt wel of ze het gras hebben vastgemaakt met nietjes”, “We missen wat gras”, “Hoe is het in godsnaam mogelijk dat veel velden niet in orde zijn? Dat mag je in betaald voetbal toch wel verwachten?” Het zijn allemaal geen complimenten en stuk voor stuk gericht aan het adres van de fieldmanagers door spelers. Wat zeggen de fieldmanagers over de slechte velden?

Plooien gladstrijken

In het artikel worden de velden van FC De Graafschap en van FC Utrecht aangehaald. Van De Graafschap is bekend dat het nog stoeit met zijn verwarmingssysteem, gezien de afgelastingen in de afgelopen maanden door nog bevroren ondergrond. Het probleem in het verwarmingssysteem zijn de moffen die de lintonderdelen met elkaar verbinden. Alle duizend moffen zijn kritieke punten waarop storing mogelijk is en ook daadwerkelijk voorkomt. Dat heeft verder

weinig te maken met de spelersklacht dat het veld moeilijk bespeelbaar is. Jos Geerken, manager Algemene zaken De Graafschap: “We hebben inderdaad geen geweldig veld, dat is geen geheim. Maar om nou te zeggen dat we een knollentuin hebben is ook weer wat overtrokken. Het veld heeft veel te lijden gehad omdat we net voor en net na de vorst gespeeld hebben. De spelers hebben in de winter ook veel getraind op het verwarmde stadionveld. Het is in veel stadions door heel Nederland zo slecht gesteld op het moment. Het verschil zit erin dat de ene club wél de financiële mogelijkheden heeft om de letterlijke plooien in het veld snel glad te strijken. De Graafschap heeft die niet.”

Trainen in stadion

Overall door Nederland laten de strenge winter en de hoge bespelingsgraad hun sporen na. Vóór het tijdperk SGL-lampen/Seegrow-

assimilatieverlichting voor grasvelden en megabudgetten voor tussentijdse veldrenovaties, zoals in de jaren tachtig, kampten voetbalclubs altijd met dit soort downs. Toch? Sportveldbeheerder van FC Utrecht, Frithjof Rot: “Dat klopt in elk geval voor het veld van FC Utrecht. FC Utrecht heeft de eerste helft van dit seizoen op veel fronten gevoetbald: de competitie, KNVB-beker en de Europa League. In deze periode zie je dat het natuurgrasveld veel gebruikt wordt en dat brengt slijtage met zich mee. Het gras dat eruit wordt gespeeld kan zich nu niet herstellen omdat het in de ruststand staat (het is immers winter). De afgelopen winter, die al vroeg begon, maakt het voor een fieldmanager lastig. Het veld moest regelmatig worden ontdaan van sneeuw en kreeg veel regen te verwerken voor en tijdens wedstrijden. Wij vinden het in Utrecht belangrijk dat er altijd gevoetbald kan worden en dat het veld vlak en stabiel is. Ik kan me voorstel-

Manager algemene zaken De Graafschap Jos Geerken.

Fieldmanager FC Utrecht, Frithjof Rot.

Voorzitter spelersvakbond Danny Hesp.

len dat voetballers graag zien dat de mat het gehele jaar gesloten is. Nu zit de mat wat dun in het gras. De keuze voor assimilatieverlichting ligt bij de club en is zeker van invloed op het positieve beeld van de mat.” Om een voorbeeld te geven van competitieverloop: FC Utrecht speelde vanaf de zomer Euro League-voetbal. Op 8 juni kon er begonnen worden aan het groot onderhoud van het veld, maar al op 15 juli werd er een Europese wedstrijd op gespeeld. Het veld begon het seizoen dus al met een (te) korte rustperiode. Over de mate van training legt Rot uit: “In de winter wordt vaker in het stadion getraind. Maar in de Euro League mogen de clubs ook in het stadion trainen, voorafgaand aan hun uitwedstrijd, om aan het veld te wennen. Dit zijn dan twee trainingen en een wedstrijd. Bij elkaar is er daardoor dit seizoen vijftien keer getraind in het stadion. Tel daarbij 23 wedstrijden op, dan is het stadionveld 38 keer bespeeld dit seizoen. Daardoor heeft het gras veel te lijden en weinig mogelijkheid te herstellen. De fieldmanagers doen wat ze kunnen, met veel hart voor het vak. Binnenkort heb ik een onderhoud met FC Utrecht over het onderhoud en de mogelijkheden”, aldus Rot.

Minimaal budget, minimale belasting

Theo van Benthum, fieldmanager bij NEC, heeft zijn eigen manier ontwikkeld om met lage budgetten om te gaan. “Het scheelt allicht geklaag van de spelers als je een goede band met ze onderhoudt, zoals ik doe. Maar het grote verschil zit hem bij ons in iets anders. Waar bij veel BVO's de hoofdtrainer het veldbeleid bepaalt door zijn invloed op hoe vaak het veld door trainingen wordt belast, staat het bestuur achter het fieldmanagement. En ik heb de directie een onderhoudsvoorstel voorgelegd waarin de leden konden kiezen: veel geld uitgeven (SGL-

Fieldmanager NEC, Theo van Benthum.

verlichting, jaarlijkse zodenvernieuwing, etc.) óf minimaal belasten door ‘Engels te denken’. Dat betekent: geen trainingen op het hoofdveld, geen jeugdages, geen commerciële activiteiten, geen jong-NEC en zelfs kritisch kijken naar het aantal minuten warming-up van de spelers, voorafgaand aan de wedstrijd. ‘Engels denken’ betekent kortweg: alleen het eerste elftal gaat het veld op voor een wedstrijd. Als club is het nodig dat je dan goede trainingsfaciliteiten hebt. Onze spelers kunnen bij bevroren velden uitwijken naar twee kunstgrasvelden. Sommige clubs hebben een trainingsveld met veldverwarming. Daarin moet men dan bereid zijn te investeren. Mijn plan is al een tijdje ingevoerd. Het werkt. Vorige week zag het veld er door regenval tijdens de wedstrijd omgeploegd uit. Maar voorafgaand aan die wedstrijd was het veld, gezien het lage budget dat ervoor ter beschikking staat, van relatief zeer hoge kwaliteit. Volgens de voetballers, alhoewel hun oordeel natuurlijk subjectief is, stond het NEC-veld op plaats vijf van alle BVO-velden. Op plaats vijf! Opvallend was dat we in de top-acht de enige club waren zonder SGL-lampen.” Minimale belasting is volgens Van Benthum niet zalmakend. “Dit is een manier om met een béétje geluk het gras goed te houden. Maar gras-kwaliteit is altijd variabel, want het is nu eenmaal een natuurproduct. Vaak is de rustperiode na het groot onderhoud kort. Het enige wat je kunt doen, is zorgen dat je veld toch zo goed mogelijk het seizoen ingaat en het vervolgens zo min mogelijk belasten. Belangrijk is dat fieldmanagers nooit aan zichzelf gaan twijfelen, ondanks de opmerkingen die spelers maken. Het merendeel van de fieldmanagers in Nederland heeft echt wel veel verstand van zaken, maar moet in de praktijk omgaan met zaken waar zij geen controle op kan uitoefenen.”

Verbeteren ten opzichte van vroeger

Voormalig profvoetballer Danny Hesp is voorzitter van de spelersvakbond Vereniging voor Contractspelers (VVCS). Hij hoort de argumenten aan en verklaart dat hij afweet van de beperkte middelen die fieldmanagers tot hun beschikking hebben. Hij denkt dan ook niet dat het probleem direct bij fieldmanagement ligt. “Sommige clubs bezuinigen op het veld. Ik kan niet in de financiële keuken kijken bij clubs, maar weet dat iedere club met prioriteiten te maken heeft. Soms worden er spelers aangekocht voor grote bedragen. Ik snap niet dat er met de bestaande technieken nog ‘hotseknotse-begoniavelden’ liggen bij BVO's. Ik denk dat het voor elke club van belang is om een goed veld te hebben. Een betaald-voetbalorganisatie opereert in een professionele wereld. Bij zo'n club mag je ervan uitgaan dat het veld het grootste deel van het jaar goed is. Ook is het gevaarlijk om slechte velden te hebben. De kans op blessures door wegglijden, glibberen en struikelen vergroot daardoor. Clubs kunnen belangrijke technische spelers kwijtraken. Bij De Graafschap is het op deze manier bijvoorbeeld tweemaal voorgekomen dat een speler door zijn knie ging. In vergelijking met vroeger hebben we nu de beschikking over SGL-lampen, kunstgras en andere manieren om voor goede speelcondities te zorgen. Hierdoor hebben sommige clubs een betere grasmat gekregen. Het is belangrijk dat de hele eredivisie zich verbetert ten opzichte van vroeger. Het is niet meer acceptabel dat een profclub, waarbij eenmaal per twee weken op het veld een wedstrijd wordt gespeeld en misschien nog eenmaal per twee weken een belofte-elftal, een slecht veld heeft door het speelseizoen heen.”